re Indløb og blev bygget fra 1852—93; og paa en 650 Fod høj Klippe lige over Havnen og Byen byggede man i 1864 den skønne Notre Dame Kirke (Vor Frue Kirke), hvis Taarn bærer en kolossal Mariastatue, lueforgyldt, der bruges som Sømærke af alle Skibe. Der gaar Traadbane derop, da Stedet søges af alle Turister og utallige Pilegrimme.

Jeg har Indtryk af, at Kirkefolket holder sig noget tilbage mange Steder, fordi det forfølges og generes af de fleste Myndigheder og den officielle og mest udbredte Presse.

Men man mærker alligevel af mange Tegn, at Kirken er en stor Magt mange Steder, langt stærkere end man aner udenfor Frankrig, og at det er en Magt i stærk Fremgang.

Det er et vældigt Tegn, at den religionsløse Statsskole, hvis ødelæggende Indflydelse paa Ungdommen selv franske Socialister er blevne bange for. Det er et Tidens Tegn, at adskillige franske Arbejderførere, som f. Eks. Jaurés, arbejder for at drage Arbejderne bort fra den fordummende og forraaende materialistiske Livsanskuelse.

Paa mange Egne foretrækker Halvdelen af Forældrene de kirkelige Betalingsskoler for de gratis Statsskoler. Ja, jeg læste et Provinsbrev i selve „Le Figaro" i Paris, hvori Korrespondenten skrev, at paa hans Egn var Statsskolen snart ved at forsvinde. Han kunde paa Egnen nævne over 200 Statsskoler, som ikke havde — over 4 Elever i nogen Klasse!

I Orleans fejrede de hvert Aar en Mindefest for Jeanne d'Arc under Kirkens Ledelse og stor Tilslutning. I Aar blandede Staten sig deri og gjorde Festen rent verdslig og patriotisk. Følgen var, at Publikums Deltagelse sank til det halve; med Banerne kom kun halvt saa mange som i Fjor. Medens en rent kirkelig Fest nogle Dage efter vandt vældig Tilslutning.

Man kan imidlertid ikke skrive eller tale om Katolicismen i Frankrig uden straks at løbe paa Navnet Lourdes.

Da vi stod paa Banegaarden i Nimes i Provence, kom med 10 Minutters Mellemrum 2 uendelig lange Ekstratog rullende ind paa Stationen med Pilgrimme til Lourdes. Det var det 7. og 8. Tog, som den Dag passerede Nimes.

Togene holdt ret længe, og Passagererne forsynede sig med Madvarer etc. Klokken var ca. 5, og de havde 600 Kilometer Natterejse foran sig.

Det var et saare normalt Udsnit af det franske Folkesamfund. Der var overfyldt i alle Kupeer, baade i 1., 2., og 3. Klasse. Der saas egentlig ikke mange Gejstlige eller Munke og Nonner i Toget. Der herskede en munter og livlig Stemning blandt de Tusinder af Passagerer, som under Spøg og Latter hjalp hinanden med Proviateringen.

Alle Samfundsklasser var repræsenterede, de fleste var Bjergfolk og Bønder, Byarbejderne var ringere repræsenterede, syntes jeg.

Senere talte jeg i Toget med en 3—4 Bønder, hvoraf de to havde været i Lourdes, og de ivrig beklagede, at de endnu ikke havde været der.

De fortalte, at den overvejende Stemning i Befolkningen nede i Sydens Bjergegne var katolsk, og at Kristendommen var i stærk Fremgang. Befolkningen vilde heller ikke mere vide af de Blade, der angreb eller ignorerede Kristendommen. De talte vidt og bredt om de Hundredtusinder af Pilgrimme, der hvert Aar fra hele Frankrig, ja, helt oppe fra Belgien, strømmede til Lourdes, om det vidunderlige Opsving, som fra den lille Bjergby i Pyrenæerne udgik til Kirkelivet over hele Frankrig, om de mærkelige Helbredelser, som hvert Aar i Hundredvis forefaldt dernede, osv.

Ja, om Lourdes hører man overalt i Frankrig, og jeg skal i næste Brev referere, hvad der skrives derom, særlig efter Johannes Jørgensens Bog om „Lourdes", som vil være interessant for mange.

Men Læserne maa selvfølgelig ikke forlange, at jeg skal udtale nogen selvstændig Mening om de mærkelige Ting, som berettes derfra.

II.

For 60 Aar siden var Lourdes en lille ukendt Bjergby, uden Jernbane, ved Foden af Pyrenæerne. Egnens Befolkning var gammeldags katolske. Der var flere Valfartssteder i Omegnen. Den lille Flod Gave løb forbi Byen, og paa et afsides Sted, hvortil der ikke engang førte nogen Vej, laa der ud mod Floden en lille Grotte i den stejle Fjeldskrænt.

Den 11. Februar 1858 gik 3 fattige Smaapiger fra Byen ud at sanke Brænde paa Bjergsiden. Den ældste var den 14aarige Bernadette Soubirons, en lille, lidet udviklet, uvidende Pige, god og from, men meget svøn begavet, hvis Forældre boede i en Elendighedens Lejlighed i stor Armod. Hun talte ikke Fransk, men Egnens halvtspanske Dialekt. —

Under sin senere, mærkelige Skæbne bevarede denne lille Pige en saadan Tilbageholdenhed og Beskedenhed (hun gik nogle Aar efter i Kloster i en fjern Egn og døde der), at alle, selv Zola, der besøgte Lourdes som afgjort vantro, indrømmede, at om Komediespil eller slet Tro fra hendes Side kunde der ikke være Tale.

Medens hun færdedes alene ved Grotten, hørte hun en mærkelig Susen i Luften et Par Gange, og straks efter saa hun i Grotten en ung Dame, hvis ubegribelige Dejlighed hun aldrig kunde blive træt af at prise, i en lang hvid Kjole, der faldt ned over de nøgne Fødder, et blaat Livbælte, og over Haaret et Slør, der faldt hende langt ned ad Ryggen; hun havde en Rosenkrans over Armen af hvide Perler og syntes at være 17—19Aar gammel.

Bernadette faldt paa Knæ for den venligt smilende Dame og begyndte at bede sin Rosenkrans, og Damen tog ogsaa sin Rosenkrans og gentog Slutningsordene i hver Bøn: „Ære være Faderen og Sønnen og den Hellig Aand".

Derefter forsvandt Damen i det indre af Grotten, og straks efter kom de to andre Børn og fandt Bernadette knælende som i Ekstase. De lo ad hende og fik hende til at famle 3 Bundter Kvas. Paa Hjemvejen fortalte Bernadette, hvad hun havde set, og da hendes Moder senere paa Dagen hørte om det, sagde hun, at det kun var en Indbildning og forbød Bernadette at besøge Grotten.

I 2 Dage lystrede Bernadette, men var meget ulykkelig over Forbudet; den 3. Dag fik hun Lov til at gaa derhen igen med nogle Veninder. Moderen medgav hende en Flaske Vievand, som hun skulde hælde ud, hvis Synet viste sig igen, som Værn mod Trolddom.

Da de kom til Grotten, begyndte Bernadette at bede, og lidt efter udbrød hun jublende: „Der er hun! Der er hun!" Veninderne saa intet, men gav hende Vievandsflasken, hvis Indhold hun kastede frem foran sig. „Damen bliver ikke vred", jublede hun og vedblev at bede med et Udtryk af Henrykkelse. Veninderne begyndte at græde og løb til en nærliggende Mølle, hvis Folk bar Bernadette hen til Møllen. Moderen blev hentet og vilde banke hende, fordi hun „gjorde Familien til Latter i hele Byen".

Faa Dage efter fik Bernadette atter Lov til at gaa til Grotten, ledsaget af nogle Voksne. Hun paastod atter at se og tale med Damen, og Damen bad hende komme igen hver Dag i 14 Dage. De andre saa intet uden Bernadettes straalende Lyksalighed.

Nu var Sagen bleven bekendt, og den 20. Februar bragte det stedlige Blad en Artikel derom.

Den 21. Februar var der samlet Tusinder af Mennesker ved Grotten, da Bernadette kom, deriblandt en ganske vantro og skeptisk Læge, der i fine Optegnelser bemærker: „Hendes Ansigt undergik en Forandring, som blev bemærket af alle. — Da jeg gerne vilde vide, hvordan det havde sig med hendes Blodomløb og Aandedræt, tog jeg hendes Arm og følte Pulsen. Den var rolig, normal, ogsaa Aandedrættet var regelmæssigt, intet tydede paa nervøs Ophidselse". Hendes Ansigt „lyste af den fuldkomneste Lyksalighed".

Myndighederne kom i Bevægelse. Politiet forbød hende at gaa til Grotten under Trusel om Fængsel. Forældrene forbød hende atter at gaa derhen. Senere blev Adgangen til Grotten spærret en Tid.

Hun gik alligevel derhen hver Dag uden at ænse den store Mennesketmængde, der stadig samledes. Den 25. Februar rejste hun sig midt under Bønnen, gjorde et Par Skridt henimod Floden, vendte atter om og begyndte at skrabe i Jorden inde i Grotten. Den lille Fordybning foldtes pludselig med Vand, hvoraf hun drak lidt og vædede sit Ansigt dermed.

Da hun atter rejste sig, helt snavset i Ansigtet af det mudrede Vand, troede Folk, at hun var bleven forrykt, og listede skamfuld hjem. Hun fortalte, at Damen havde sagt: „Gaa hen til Kilden, drik af den og tvæt dig i den."

Den Aften syntes Folk, at det hele var forbi. — Men den næste Morgen var Kilden der endnu, først en Straale af en Fingers Tykkelse, et Par Dage efter som en Barnearm, og nu giver den 122,000 Liter Vand i Døgnet.

Denne Kendsgerning kunde ikke benægtes, om end forklares, da Egnen er vandrig. Kilden vakte atter hos mange Troen paa Bernadettes Syn. Men da Bernadette den 27. Februar meget undselig opsøgte Sognepræsten, Hr. Pegramale, og bragte ham den Hilsen fra „Damen", at denne ønskede et Kapel bygget ved Grotten, blev hun barsk afvist.

Men nu begyndte det at spørges, at Folk blev helbredede ved at drikke eller bade sig med Kildens Vand.

En Arbejder, der for 20 Aar siden havde faaet Øjet ødelagt af en Stensplint, havde faaet Synet igen ved at bade Øjet i Kilden. Da Dr. Dozous, der før havde behandlet ham, traf ham paa Gaden, omgiven af en Mængde Folk, holdt han pludselig Haanden for Mandens raske Øje og holdt frem for det syge Øje nogle Ord, han forud havde skrevet i sin Lommebog. Til almindelig Forbløffelse læste Manden, hvad der stod: „Bourriette lider af uhelbredelig sort Stær og vil aldrig kunne komme sig". 6 Maaneder efter kunde Lægen konstatere, at Helbredelsen havde holdt sig!

Der konstateredes en Række Helbredelser, og Bevægelsen tog Fart. Den sidste af de 14 Dage var der 20,000 Mennesker ved Grotten, der saa Bernadettes Henrykkelse, men ikke Damen.

Derefter viste Damen sig kun een Gang til for Bernadette, den 25. Marts, Mariæ Bebudelsesdag, da der alt var bygget et lille Kapel i Grotten, og en stor Forsamling var til Stede; og Bernadette som tidligere flere Gange havde spurgt om Damens Navn, men kun faaet et Smil til Svar, fortalte nu, at Damen med en Bevægelse, som Bernadette efterlignede med en ubeskrivelig Ynde, havde svaret hende: „Jeg er den ubesmittede Undfangelse" — et Udtryk, som den uvidende lille Pige ikke forstod og søgte Forklaring af hos Præsterne. —

Dette er et kort og daarligt Referat af de vidtløftige, af mange attesterede Beretninger om Bernadettes Optræden ved Grotten, og hvorom man kan læse hos Johannes Jørgensen.

Nu er der bygget 2 store Kirker, store Badeanstalter og mægtige Anlæg omkring Kildegrotterne, Lourdes er blevet stor og verdensberømt og 4—5 Millioner Pilgrimme har valfartet til Kilden.

Alle syge der søger til Kilden, skal medbringe nøjagtige Lægeattester, og der er et af kendte Læger forestaaet „Konstateringskontor", der nøje undersøger de paastaaede Helbredelser, for at afvise dem, som beror paa Illusion, og nøjagtig dokumentere dem, der formenes at være virkelig mirakuløse. Særlig i de sidste 30 Aar har Tilstrømningen været stor. I 1892 besøgtes Lourdes af 120 Læger, i 1902 af 268, i 1908 af 625, deraf mange Skeptikere. Alle faar Adgang til at se de syge og undersøge de paastaaede Helbredelser, alt er offentligt.

Hvert Aar „konstateres" flere Hundrede uforklarlige „Helbredelser" ved Neddyppelse i det kolde Vand og anden Tvætning og Behandling.

Mange af disse Helbredelser anerkendes af alle. Hvor det drejer sig om Lamhed og andre Nervetilfælde, erkender selv de mest skeptiske Tvivlere, at Suggestionen kan gøre Underværker. Men der staar rasende Kampe om de Tilfælde, hvor det drejer sig om døende Tuberkelsyge, om Folk, der var opgivne af Lægerne og døende af Mavesvulster, frygtelige Betændelser i Indvoldene, i Pandebenet osv. Jørgensens Bog indeholder vidtløftige Dokumentationer og tilsyneladende meget forstandige Ræsonnementer derover. —

De syge transporteres til Kilden af frivillige „Bærere", af hvilke mange er bleven helbredede ved Kilden og viser deres Tak ved aarlig at gøre nogle Ugers Tjeneste paa denne Maade. Hver Dag, Sommeren igennem, er der samlet Tusinder af Mennesker i brændende Begejstring i Lourdes. De kommer fra alle Kanter. Saaledes er det ogsaa den Dag, da dette læses. Blandt „Bærerne" er mange rige og fornemme Folk.

Jeg refererer kun. Jeg kan ingen Mening have derom. Men vil Folk have et dybt Indblik i Katolicismens Væsen og Kraft i vore Dages Frankrig, saa lad dem læse Johannes Jørgensens Bog eller et andet Værk om Lourdes. Og uden nogen Forstaaelse af Katolicismen forstaar man slet ikke de katolske Lande.

III.

Fra flere Sider har man bedt mig give lidt udførligere Besked om, hvad der er foregaaet i Lourdes. Jeg refererer derfor nogle spredte Oplysninger.

Under et „Syn" havde Bernadette Soubirons et tændt Lys i venstre Haand, og den vantro Læge, der stod ved Siden af, bemærkede, at hun i henved et Kvarter uden at bemærke det eller føle Smerte, kom til at holde høire Haand hen over Flammen, saa denne slikkede om Fingrene. Saadan Følelsesløshed er ikke ualmindelig ved visse Sjælstilstande. Derimod erklærede Lægen sig ganske ude af Stand til at forklare, at hendes Haand ikke viste mindste Spor til Vabler eller anden Brandskade. Da „Synet" var ovre, holdt Lægen et tændt Lys hen under hendes Haand, og hun rev den straks til sig med et Smertensudbrud.

Blandt de første Helbredelser dengang i 1858 kan nævnes en Pige, der i 10 Aar havde haft en lam Haand, og som fik den rask ved at dyppe den i Kilden. Et 2-aarigt døende Barn blev helbredet ved at Moderen holdt det ned i det kolde Vand, der selv om Sommeren kun holder 8—9 Grader. Herom har Professor ved det berømte Universitet i Montpellier, Lægen Dr. Vergez, afgivet følgende Erklæring: „Aldrig vilde nogen Læge have forefrevet et til det yderste udmattet, næsten døende Barn et saadant Bad paa ½ Kvarter. Madame B. har, for at opnaa sit Barns Helbredelse, anvendt Midler, som strider mod Erfaringen og Fornuften. Men ikke blot har Helbredelsen været øjeblikkelig — Barnet, som aldrig før havde kunnet gaa, formaar nu at støtte paa sine Ben. Det er en øjeblikkelig Helbredelse, uden nogen Rekonvalescens."

Og hos et 2 Aars Barn spiller Tro og Suggestion ingen Rolle.

Blandt de Myndigheder, som søgte at kvæle Bevægelsen ved at afspærre Groten og putte en Mængde Folk i Kachotten, som desuagtet søgte derhen, stod Kultusministeriet i første Linie.

Gejstligheden holdt sig aldeles borte i flere Aar og nedsatte saa en Kommission, der overvejede Sagen i 11 Aar, inden den endelig anerkendte, at der foregik noget overordentligt. I 1876 blev Kirken over Grotten indviet i Overværelse af 1 Kardinal, 35 Bisper, 3000 Præster og 100,000 Lægfolk.

Katolikkerne paastaar, at Jesu Moder ved mange andre Lejligheder har vist sig for Folk. I Professor James bekendte Værk „Religiøse Erfaringer", til hvilket den danske Professor Høffding har skrevet et meget anbefalende Forord, beskrives en meget mærkelig og vidt berømt Omvendelse af en haardnakket Fritænker og Levemand, en fransk Jøde ved Navn Ratisbonne, der i 1842 rent tilfældig gik ind i en lille Kirke i Italien, hvor han mente pludselig at se Jesu Moder og derved med det samme blev omvendt og ofrede sit Liv til Missionsarbejde i Palæstina.

„Den ubesmittede Undfangelse", som „Damen" kaldte sig selv, henty der til det katolske Dogme om, at Jesu Moder fra Fødselen var „ubesmittet undfangen" og fri for Arvesynd som Mennesket før Syndefaldet. — —

De paa Lægebureauet „konstaterede" Tilfælde af Helbredelse dokumenteres i Tidsskriftet „Lourdes Annaler". De angiver dem til omkring 10 pCt. af de syge Pilgrimme, men et langt større Antal syge unddrager sig den besværlige Krydsforhøring og Undersøgelse af de mange Læger paa Bureauet, selv om de helbredes.

En Sygehistorie: Frk. Baillys. Begge Forældre og en Broder død af Tuberkler, en anden Broder tuberkuløs. Svagelig fra Barn. I sit 17. Aar (1896) Lungehindebetændelse, opgiven af Lægerne, overeret. Vatterfot og Tuberkulose, behandlet paa flere Hospitaler. 1901 Tuberkulosen breder sig til Underlivet, der svulmer op og bliver ømt, medens Appetitten forsvinder og Patienten afmagres betænkeligt. Lægeattester hele Vejen; den sidste, fra Hospitalet i Sainte-Fay, lyder paa tuberkuløs Bughindebetændelse. I Januar 1902 overstaaet et Anfald af Tuberkler paa Hjernen, men Bugtidelsen udvikler sig.

Nye Undersøgelser af Hospitalslæger erklærer hende for uhelbredelig.

26. Maj 1902 rejste hun til Lourdes og Lægen, der følger med i Toget, beskriver hendes Magerhed, det opsvulmede Underliv med „haarde Masser" i Bughulen. „Umuligt at danne sig nogen anden Hypotese" end tuberkuløs Bughindebetændelse. Puls 120. „Ingen religiøs Ophidselse".

27. Maj Kl. 2. Ankomst til Lourdes. „Som Følge af Rejsen har hendes Tilstand forværet sig. Bræknin ger, meget voldsomme Smerter. Aandedræt hurtigere. Puls 120."

28. Maj. Lægenotitser for næsten hvert Kvarter. Om Morgenen „hendes Tilstand er meget forurolig ende". Aandedræt meget hurtigt. Svag. Puls 150. „Ansigtet lidt blaat".

Kl. 1¼. „Meget daarlig". Pulsen uregelmæssig, meget svag, næsten ikke til at tælle, omkring 160, stødvist Aandedræt (90), Lig-Ansigt, svagt violet, Næse, Øren og Fødder kolde".

Efter en sidste Undersøgelse Kl. 1,50 af flere Læger, der erklærede, at hun vilde dø, inden hun kom tilbage fra Badestuen, vaskes hun med det kolde Vand paa Underkroppen, hvilket smerter frygtelig. Men pludselig hører Smerten op, og hun rejser sig paa Baaren og siger: „Jeg er helbredet". — „Hun er gaaet fra Forstanden", udbryder Sygeplejerskens, der havde medbragt hendes Liglagen.

Kl. 2,20 bæres hun ud igen og overgives Lægerne. „Aandedrættet bliver langsommere, mere regelmæssigt. Ansigtsudtrykket ændrer sig, en let blegrød Tone farver Huden". Hun smiler. Kl. 2,55 „Legemets Omrids, som er synlige under Tæppet, forandrer sig, det spændte Underliv synker. Udseendet bedre sig iøjnefaldende".

Kl. 3,10. „Hænder, Øren, Næse varme. Aandedrættet 40 i Minuttet. Hjerteslag stærkere, hun faar lidt Mælk, som hun ikke kaster op."

Kl. 3,20. „Den syge (der før Badet knap kunde tale) rejser sig over Ende og ser sig om, Tæppet ligger indsunkent over Underlivet. Benene rører sig." Det før fortrukne Ansigt er nu „roligt, svagt rødmende".

Kl. 4,15. Bedringen er udpræget. „Alle lægger Mærke til den". Den hidtil baarne Patient kan nu sidde i en Sygestol. Kl. 7½. Den syge ser udmærket ud. — Ansigtet roligt og rødmende. Aandedrættet meget regelmæssigt". Underlivets Væg er nu som paa en anden ung Pige i Tyveaarsalderen, blød, elastisk og indadbøjet". I Dybden føles en meget haard, men ikke øm Svulst „saa tyk som en Underarm".

Næste Morgen (29. Maj) Kl. 6½ „Udmærket Almenbefindende. Den syge staar op for at spise. Aandedrættet 18, Puls 88, Underlivet ganske normalt. Den i Gaar iagttagne haarde Masse næsten forsvunden.

30. Maj. Den syge kan gaa omkring og tiltræde og gennemføre en 24 Timers Rejse siddende op i en 3. Klasses Kupe.

(Vender tilbage til Hospitalet, hun kom fra.)

4. Juni. „Marie Bailly ser ud som en sund ung Pige". Vægten tiltager. Appetitten god. Svulsten forsvunden. Ingen nervøse eller hysteriske Symptomer, hverken under Sygdommen eller nu. „En jævn og ligelig Karakter".

27. Juni. „ de sidste 14 Dage har Marie Bailly taget 12 Pund paa. Hun befinder sig fuldstændig vel."

— Alt dette er Lægeoptegnelser. Intet senere Tilbagefald. I 1909 var hun ansat i et Børnesyl i Pau. Hendes Tuberkulose var konstateret paa mange Maader, bl. a. ved Blodprøver.

Zola, der i 1894 besøgte Lourdes, beskriver en endnu hurtigere Helbredelse af en døende Tuberkelpatient. Zola, der erklærede dernede, at han ikke vilde tro, om saa alle syge helbredtes, lader hende bagefter falde sammen for at kunne erklære det hele for et Øjeblikks Eksaltation. Men dette var Usandhed. Den Kvinde, Zola beskriver som „La Grivotte", faldt ikke sammen og døde. I 1895 besøgte Zola hende selv i Paris. Hun, den døende, giftede sig senere, blev Enke og lever nu som Tjenestepige. Zola undskyldte siden sit Falsum med, at hans Bog var en Roman, hvis Personer han kunde slaa ihjel efter Behag. — Som bekendt kom Zola i sine sidste Aar paa helt andre Tanker. Men hans Beskrivelse af „La Grivotte"s Tilstand og første Helbredelse er rigtig nok og bygget paa nøje Studium af hende selv, som han iagttog paa hele Rejsen derned, og Lægeerklæringerne.

Hvor „Tendensen" ikke saaledes stikker igennem, giver Zola glimrende Skildringer af de overordentlig Scener dernede, — medens alle hans „Forklaringer" falder hjælpeløst sammen overfor de Begivenheder, han ser for sine Øjne.

(Sluttes paa sidste Side.)

DANA COLLEGE

Efteraarsterminen begynder den 30. September.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PRO SEM.: Fireaarigt og forbereder til Adgang til Trinitatis Seminarium.
NORMAL: Har Ret til at udstede State Certificates, First and Second Grades.
ACADEMY: Fireaarigt. Fuld Anerkendelse for Arbejdet gives ved højere Skoler.
FORRETNING: Bogføring og Stenografi (Gregg System af Stenografi).
MUSIK: Klaver, Orgel, Violin, Sang.

Betaling i Forskud per Termin. For Efteraarsterminen 9 Uger $40.50. Skriv efter nyt Katalog til

DANA COLLEGE,
BLAIR, NEBRASKA.

LØFT DIT HOVED
TOLV UNGDOMSTALER
Af
ANDERS CHRISTENSEN.

1. Godt begyndt.
2. Den betroede Skat.
3. Et Møde med Gud.
4. Den uundværlige.
5. Løft dit Hoved.
6. En Selvbiografi.
7. Indvendinger.
8. Ruiner.
9. Guds udstrakte Haand.
10. Et helstøbt Liv.
11. Om at sige Gud Farvel.
12. Den bedste Ven.

104 Sider i Omslag Pris 40 Cents
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr

Ønsker De et Piano?

Læserne vil have lagt Mærke til, at der i længere Tid har staaet et Avertissement for „The P. A. Starck Piano Co." i Bladet. Dette Avertissement har vi paa saadanne Betingelser, at vort Udbytte er afhængigt af, om vi kan aftage eet eller flere af Firmaets Instrumenter. Samtidigt er det saadan, at vi er i Stand til at spare en eventuel Køber en ret betydelig Del af den almindelige Udsalgspris, enten saa det er ved kontant Køb eller paa Afbetaling.

Firmaet er fuldstændig paalideligt, og dets Instrumenter er bekendte baade for Elegance, Udstyr og Fortrinlighed i Tonekvalitet. Katalogprisen rangerer fra $300 til $1000. Dersom De har i Sinde at købe et godt Piano, saa tillad os at gøre Dem et Tilbud.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Den danske Kolonі

Standard, Alberta.

Store Fordele bydes Danske i denne Kolonі. Danske Naboer. Land sælges paa 20 Aars Afbetaling Jordbunden er af den bedste i Canada.

Om nærmere Oplysning tilskriv

J. R. H. Myrthu,
Standard, Alta., Canada.
Dansk Repræsentant for Canadian Pacific Railway.

A few of our ENGLISH BOOKS.

M. Loy: Sermons on the Gospels	$1.75
M. Loy: Sermons on the Epistles	2.00
S. P. Long: Prepare to Meet Thy God	.35
Gerberding: New Testament Conversion	1.00
Gerberding: The Way of Salvation	1.00
Laache: Book of Family Prayer	[illegible]
Hammarsten: Daily Meditations	[illegible]
Hunt: Sunday School Handbook	[illegible]
L. H. Schuh: Life's Morning	.75
O. Klykken: Our Homes and Our Children	.75
Herman Fick: Life of Luther	.60
P. A. Peter: A History of the Reformation	.75
Julie Stutter: A Colony of Mercy	.60
Bunyan: Pilgrim's Progress	.35, .40 and .75
Ingraham: A Prince of the House of David	.35 and .75
Schmidt: Sieghardus	1.00
Runa: Voices	1.25

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.